

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 17Csp/12/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119200851
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Kačmár
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2021:3119200851.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v spore žalobcov: 1. M. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W. Z. XXX, 2. L. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W. Z. XXX, proti žalovanému: A. banka, a.s., so sídlom v Bratislave, ul. Dvořákovo nábrežie 4, IČO: 31340890, zastúpený zástupcom: Advokátska kancelária RELEVANS s.r.o., so sídlom v Bratislave, Dvořákovo nábrežie 8A, o určenie neplatnosti právnych úkonov a iné, sudcom JUDr. Erikom Kačmárom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu z a m i e t a.

II. Súd z r u š u j e neodkladné opatrenie nariadené v tomto konaní uznesením Okresného súdu Trenčín spisová značka 17Csp/12/2019 zo dňa 13.02.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne spisová značka 17Co/84/2019 zo dňa 05.06.2019.

III. Žalovanému súd p r i z n á v a proti žalobcom v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne náhradu trov konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1.1 Dňa 04.02.2019 bola Okresnému súdu Trenčín doručená žaloba žalobcov, ktorou sa domáhajú rozhodnutia súdu, ktorým by určil, že 1/ úver poskytnutý zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.06.2015 je bezúročný a bezpoplatkový, 2/ že Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 28.10.2014 (neskôr v podaní zo dňa 05.03.2020 opravené na Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.06.2015) uzavretá medzi žalobcami a žalovaným je pre množstvo neprijateľných podmienok neplatná, a nakoniec, 3/ že Dohoda o zrážkach zo mzdy zabezpečujúca pohľadávku vyplývajúcu zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.06.2015 uzavretá medzi žalobcom v 1. rade a žalovaným je neplatná.

1.2 Túto žalobu odôvodnili žalobcovia tým, že so žalovaným uzavreli úverový právny úkon, ktorý sa stal právnym rámcom na poskytnutie finančných prostriedkov. Ide o formulárovú typovú, predtlačенú spotrebiteľskú zmluvu - úverovú zmluvu. Túto zmluvu považujú za problematickú, nakoľko neobsahuje náležitosti, aby mohla byť považovaná za úver s poplatkami a úrokmi. Takisto obsahuje neprijateľné podmienky a ustanovenia v rozpore s § 54 ods. 1 a inými kogentnými ustanoveniami zákona (dohoda o zrážkach zo mzdy, splnomocnenie Banky na inkaso úrokov z omeškania a poplatkov podľa ZoÚ a OP na ťarchu ktoréhokoľvek svojho osobného účtu vedeného v Banke (čl. 2.4 Zmluvy o úvere), započítanie pohľadávok z ktoréhokoľvek účtu bez vôle žalobcu (čl. 2.5 Zmluvy o úvere) a pod.). Súčasťou typovej formulárovej zmluvy, ktorej znenie bolo vopred pripravené zo strany veriteľa je aj Dohoda o zrážkach zo mzdy, ktorú so žalovaným uzavrel žalobca v 1. rade. Žalovaný napriek spornosti veci požiadal zamestnávateľa žalobcu 1/ o vykonávanie zrážok zo mzdy. Napriek skutočnosti, že neexistuje žiadne súdne rozhodnutie, ktoré by im uložilo povinnosť plniť, vykonávajú sa žalobcovi 1/ zrážky zo mzdy bez ohľadu na existenciu sporu. Veriteľ výšku dlhu sám jednostranne diktuje a to

bez akéhokoľvek odsúhlasenia súdom. Dohodu o zrážkach zo mzdy žalobcovia považujú za neplatný právny úkon aj pre rozpor s § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Text článku 2 bod 5 je formulovaný takým spôsobom, že jeho obsah je neoddeliteľnou a nezmeniteľnou súčasťou textu (žiadne individuálne dojednanie, čo predpokladá § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka), nie je v nej označený platiteľ mzdy, pričom určenie presnej výšky zabezpečenej pohľadávky je síce dané výškou poskytnutého úveru v eurách, avšak následne je dojednané aj na zaplatenie úrokov, úrokov z omeškania, poplatkov a nákladov Banky spojených s uplatnením týchto nárokov. Teoreticky preto môže žalovaný vykonávať zrážky zo mzdy žalobcu 1/ donekonečna. Svedčí o tom fakt, že vo výzve na vykonávanie zrážok zo mzdy žalobcu 1/ adresovanej zamestnávateľovi nie je uvedená ani výška pohľadávky žalovaného. Inštitút Dohody o zrážkach zo mzdy považujú za rozporný s právom Európskej únie a pre rozpor s medzinárodnou zmluvou je preto aj v predmetnej veci neplatný (§ 39 Občianskeho zákonníka). Pre rozhodnutie v predmetnej veci je zásadný výklad buď Ústavného súdu SR alebo Súdneho dvora Európskej únie. Ide o tzv. mimosúdne zrážky zo mzdy, ktoré umožňujú postihovať majetok dlžníka. Dlžník tieto zrážky nedokáže priamo voči svojmu zamestnávateľovi zastaviť a to napriek neexistencii súdneho rozhodnutia, ktoré by judikovalo sporný právny vzťah. Moc nad ich majetkom je koncentrovaná v rukách veriteľa, ktorý na stanovenie výšky pohľadávky a jej príslušenstva na účely mimosúdneho postihnutia majetku žalobcov nepotrebuje súdne rozhodnutie. Uzavretá zmluva poskytuje veriteľovi priamo právny priestor na postihnutie majetku spotrebiteľa a to vrátane plnení z neprijateľných zmluvných podmienok, prípadne plnení v rozpore s kogentnými ustanoveniami zákona. Takýto inštitút sa tak dostáva do zásadnej kontroverzie s právom Európskej únie a čl. 7 Ústavy SR (rozpor medzinárodnou zmluvou). Pochybnosti vyplývajú z judikatúry Súdneho dvora, podľa ktorej je spotrebiteľ v slabšej pozícii z hľadiska informovanosti či vyjednávacej pozície. Súdny dvor EÚ vo viacerých svojich rozhodnutiach zdôrazňuje v rámci spotrebiteľskej kontraktácie nerovnováhu na úkor spotrebiteľa a dôvodnosť ex offio ochrany. Inštitút Dohody o zrážkach zo mzdy nie je založený na objektívnom vyhodnotení výšky dlhu, ale na subjektívnej predstave veriteľa o výške pohľadávky a jej príslušenstve. Ochrana pred nekalými podmienkami sa má poskytnúť obdobne ako to vyžadujú vnútroštátne pravidlá verejného poriadku (bod 50 uznesenia Súdneho dvora EÚ C- 76/10 POHOTOVOSTĚ proti Korčkovskej). Žalobca 1/ nemal možnosť odmietnuť Dohodu o zrážkach zo mzdy, pokiaľ chceli tento úver získať. Ďalej žalobcovia rozsiahlo poukázali na právo Európskej únie, na rozhodnutia Súdneho dvora EÚ, ba aj na právo Rakúskej republiky.

1.3 K požadovanému určeniu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru žalobcovia uviedli, že v zmluve musia byť rozlíšené splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, teda nepostačuje, ak je uvedená len suma predstavujúca súhrn splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V predmetnej úverovej zmluve toto rozlíšenie absentuje (zmluva obsahuje len výšku mesačnej splátky bez špecifikácie). Poukázali na rozhodnutia Krajského súdu v Žiline zo dňa 25.11.2013, sp. zn. 11Co/256/2013, Krajského súdu v Trnave z 09.08.2011, sp. zn. 10CoE/313/2010 a Krajského súdu v Košiciach zo dňa 23.05.2017 sp. zn. 6Co/338/2016. Sú toho názoru, že nesprávny je i údaj o výške RPMN uvedený v zmluve o úvere. Žalovaný podľa ich názoru do výpočtu RPMN nezahrnul splátku poistenia. Žalobcovia trvajú na tom, že nemali možnosť odmietnuť poistenie schopnosti splácať úver, pokiaľ chceli predmetný úver získať. Žalovaný im nedal možnosť získať predmetný úver bez podmienky poistenia. Žalobcovia toto tvrdenie preukazujú textovým znením zmluvy o úvere, z ktorého je zrejmé, že žalovaný sa len dopytuje, či dlžník spĺňa podmienky na vznik poistenia schopnosti splácať úver. Nijakým spôsobom neprejavili súhlas s takýmto poistením a bolo im žalovaným nútené bez ich vôle. Žalobcovia z toho dôvodu majú zato, že poistenie schopnosti splácať úver malo byť v celkových nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom uvedené. Preto je celková výška nákladov uvedená nesprávne a od toho sa odvíja následne aj nesprávnosť uvedená pri výpočte RPMN. Žalobcovia majú za to, že vzhľadom na absenciu uvedených náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere by mal byť považovaný úver za poskytnutý bez úroku a bez poplatkov.

1.4 K požadovanému určeniu neplatnosti úverovej zmluvy žalobcovia uviedli, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere v čl. 2.1. obsahuje nejasné ustanovenie o celkovej výške nákladov dlžníka, nakoľko uvedený počet a výška mesačných splátok nekorešpondujú s uvedenou celkovou výškou nákladov, a to v neprospech spotrebiteľa. Celkom podľa údajov uvedených v zmluve (celková čiastka úveru v eurách) mali žalovanému zaplatiť sumu 20.399,34 eur. Ak však majú podľa uzavretej zmluvy zaplatiť žalovanému 108 splátok, každú vo výške 205,30 eur, tak celková čiastka úveru, ktorú majú žalovanému zaplatiť činí sumu 22.172,40 eur. Nemali žiadnu možnosť vyjednávania a buď podmienky zmluvy prijali tak, ako si ich žalovaný sám v predstihu podľa svojej predstavy naformuloval, alebo by zmluvný vzťah nevznikol. Nie sú žiadne pochybnosti o tom, že za takého stavu je spotrebiteľ z hľadiska

informovanosti a vyjednávacej pozície slabšou stranou zmluvného vzťahu. Zákonom č. 150/2004 Z. z. ktorým sa novelizoval Občiansky zákonník, bola prebratá smernica Rady č. 93/13/EHS zo dňa 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „Smernica“). Žalobcovia majú za to, že túto Smernicu je nevyhnutné využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku upravujúcich režim spotrebiteľských zmlúv. Podľa názoru žalobcov smernicu je potrebné aplikovať tiež vtedy, keď bola zmluva spísaná vopred a žalobcovia (ako spotrebiteľia) nemohli mať žiadny vplyv alebo dosah na obsah jednotlivých ustanovení zmluvy. V zmysle čl. 3 Smernice, zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá, sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery, spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa. Podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Podľa čl. 5 Smernice v prípade zmlúv, v ktorých sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované zrozumiteľne. Keď existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má výklad priaznivejší pre spotrebiteľa. Žalobcovia sú toho názoru, že postup žalovaného, ktorý umiestnil uzavretie zmluvy o úvere do vopred predpísaného textu, ktorý žalobcovia nemohli ovplyvniť, resp. odmietnuť, by mal súd kvalifikovať ako nekalú prax. Zmluva o úvere svojim rozsahom, štruktúrou, ako i voľbou písma je štandardnou adhéznou zmluvou, pre ktorú je typický dlhý neprehľadný text s odkazom na Všeobecné obchodné podmienky tvoriace jej neoddeliteľnú súčasť bez zrejmeho zvýraznenia jednotlivých častí vrátane zmluvných podmienok týkajúcich sa úverov. Žalobcovia vzhľadom na uvedené majú za to, že zmluva bola od počiatku uzavretá neplatne, pretože nebola uzavretá zrozumiteľne a určito. Z tohto dôvodu sa otvára priestor pre ex offio súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Ako spotrebiteľia sú slabšou zmluvnou stranou, či už z dôvodu informovanosti, alebo vyjednávacej pozície pri pokuse dosiahnuť zmenu už vopred naformulovanej zmluvy.

2. V žalobe bol zároveň obsiahnutý aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy zabezpečujúcej pohľadávku zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.06.2015 uzavretej medzi žalobcom 1/ a žalovaným do právoplatného skončenia veci samej o neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy. A takisto, že zamestnávateľ žalobcu NOBA - SMOKER, s.r.o., je povinný zdržať sa vykonávania zrážok zo mzdy uzavretej medzi žalobcom 1/ a žalovaným. O tomto návrhu súd rozhodol uznesením zo dňa 13.02.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 17Co/84/2019 zo dňa 05.06.2019 tak, že bolo nariadené neodkladné opatrenie, ktorým sa žalovanému uložila povinnosť zdržať sa uplatňovania a výkonu práv z dohody o zrážkach zo mzdy uzavretej so žalobcom 1/ dňa 26.06.2015, a to nad rámec zrážok po 205,30 eur mesačne, pričom zrážky zo mzdy môže žalovaný realizovať iba na úhradu istiny úveru z 26.06.2015.

3.1 Na doručení žalobu reagoval žalovaný písomným vyjadrením jeho právneho zástupcu k žalobe zo dňa 27.02.2019. V ňom právny zástupca žalovaného uviedol najmä, že žalovaný so žalobcami neuzatvoril Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 28.10.2014. Uvedená Zmluva o úvere nebola ani ako dôkaz priložená k žalobe žalobcov. V zmysle uvedeného vzhľadom na neexistenciu predmetu, ktorého neplatnosti sa žalobcovia domáhajú, žalovaný navrhuje, aby súd žalobu vo výroku II ako nedôvodnú zamietol. Žalobca 1/ a žalovaný uzatvoril Dohodu o zrážkach zo mzdy dňa 26.06.2015 (ďalej aj ako „Dohoda o zrážkach zo mzdy“) v samostatnej forme, od zmluvy technicky oddelenej listiny. Žalobcovia ale v žalobe tvrdia, že Dohoda o zrážkach zo mzdy bola súčasťou typovej formulárovej zmluvy. Uvedené nie je pravdivé. Podľa názoru žalobcov možno vykonávať zrážky zo mzdy donekonečna. Vzhľadom na formuláciu Dohody o zrážkach zo mzdy, t.j., že slúži na zabezpečenie pohľadávky zo Zmluvy o úvere, nie je výklad žalobcov správny. Zrážky zo mzdy je možné realizovať len do času splnenia záväzku žalobcu 1/ na splatenie istiny úveru a príslušného prísľušenstva. S výškou prísľušenstva pritom žalobca 1/ pri podpise Zmluvy o úvere súhlasil, výšku zmluvného úroku poznal a zákonný úrok z omeškania je daný platným a účinným nariadením, možnosť jeho uplatnenia vyplýva zo zákona a je zjavné, že vzhľadom na porušenie povinnosti žalobcu 1/ plniť zo Zmluvy o úvere riadne a načas jeho úroky narastajú a nie je možné ich dopredu vypočítať. To však neznamená, že bude platiť donekonečna. Rovnaký stav by nastal v prípade súdnej exekúcie, rovnako totiž by žalobca hradil istinu a úroky, ktoré by boli známe až ku dňu splatenia celej istiny úveru. Ide tak o totožný režim vykonávaný v súlade s normami slovenského práva. Žalobca považuje všeobecne inštitút Dohody o zrážkach zo mzdy za rozporný s právom. Žalobca predmetnú skutočnosť tvrdí aj napriek

tomu, že Dohoda o zrážkach zo mzdy je platným úkonom podľa ust. § 551 Občianskeho zákonníka a v súlade s ustanovením § 5a zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov. Nie je teda zjavné, či sa žalobca domáha vyslovenia neplatnosti uvedených ustanovení zákonov, alebo žiada o konanie výlučne vo vzťahu k ním uzatvorenej Dohode o zrážkach zo mzdy. Pokiaľ totiž, a to z odôvodnenia žaloby vyplýva, žalobca polemizuje o platnosti inštitútu dohody o zrážkach zo mzdy všeobecne, je potrebné postupovať inou žalobou a v inom súdnom konaní. Pokiaľ je súd tohto názoru, je potrebné iniciovať iný druh konania na zabezpečenie právnosti, zákonnosti v našich právnych predpisoch. V opačnom prípade ide o využívanie právom dovoleného inštitútu, ktorý je z uvedeného pohľadu nutne akceptovať. Už z uvedeného dôvodu tak súd nemohol Dohodu o zrážkach zo mzdy vyhodnotiť ako neplatný právny úkon. Jeho argumentácia je v danom prípade nesprávna a odporuje platným ustanoveniam zákona. Dohoda o zrážkach zo mzdy však bola uzatvorená riadne. Dohoda o zrážkach zo mzdy bola uzatvorená v písomnej forme samostatnej listiny. Žalobca ako zmluvná strana zároveň vyhlásil, že Dohodu o zrážkach zo mzdy si riadne prečítal, jej obsahu porozumel a vyjadruje svoju slobodnú vôľu dohodu uzatvoriť. Žalobca tým prejavil slobodnú vôľu uzatvoriť dohodu o zrážkach zo mzdy, a to na zabezpečenie poskytnutého úveru. Dohoda o zrážkach zo mzdy je dovolená aj v spotrebiteľských vzťahoch. Navyše, právna úprava povoľuje inštitút dohody o zrážkach zo mzdy ako štandardný spôsob zabezpečenia záväzku. Dokonca ani v spotrebiteľských vzťahoch nie je vylúčené uzatvorenie dohody o zrážkach zo mzdy na zabezpečenie poskytnutého spotrebiteľského úveru. V čase uzatvorenia Zmluvy o úvere a teda aj Dohody o zrážkach zo mzdy zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov neobsahoval žiadne obmedzenie, ktoré by mohlo ovplyvniť platnosť Dohody o zrážkach zo mzdy. Na Zmluvu o úvere ako i v nej obsiahnutú Dohodu o zrážkach zo mzdy je potrebné aplikovať právne normy platné a účinné v čase jej podpisu. Ak je inštitút dohody o zrážkach zo mzdy aprobovaným právnym inštitútom, nie je možné bez ďalšieho a priori tvrdiť, že ide o dohodu neplatnú alebo dokonca, že ide o neprijateľné dojednanie. Zrážkami zo mzdy sa nezasiahne do ekonomickej situácie spotrebiteľa. Zrážky zo mzdy sa v zmysle Dohody o zrážkach zo mzdy majú vykonávať len vo výške, ktorá zodpovedá výške dohodnutej mesačnej splátky. Pokiaľ pri riadnom splácaní dlhu žalobca pravidelne mesačne plní dohodnutú splátku z jemu poskytnutého úveru, jeho ekonomická situácia sa nezhorší, ak v prípade, že prestane plniť riadne, mu bude tá istá suma zrážaná priamo z jeho mzdy na základe Dohody o zrážkach zo mzdy. Takáto dohoda nie je neprimeranou, pretože len zabezpečuje plnenie zo Zmluvy o úvere za podmienok, s ktorými žalobca súhlasil pri podpise zmluvy, t.j. vo výške splátok, ktoré pred podpisom Zmluvy o úvere odkonzultoval tak, aby nijak nesťažili jeho ekonomické postavenie. Znamená to, že ak by žalobca ako dlžník riadne splácal úver, jeho mesačná splátka by zodpovedala výške mesačnej zrážky zo mzdy, ktorú Žalovaný ako veriteľ použil z dôvodu, že žalobca ako dlžník riadne úver nesplácal. Neposudzovanie dohody o zrážkach zo mzdy výlučne v konkrétnom kontexte danej Zmluvy o úvere, ale vnímať ju všeobecne ako neprijateľnú, tak odporuje nie len ustanoveniam Občianskeho zákonníka, ale súčasne stanovuje nerovnováhu strán sporu v prípade, pokiaľ je ňou spotrebiteľ. Okrem toho Dohoda o zrážkach zo mzdy nie je súčasťou Zmluvy o úvere. Súd ani všeobecne nemôže skonštatovať neprijateľnosť akejkoľvek dohody o zrážkach zo mzdy, pretože tento inštitút je aprobovaný priamo Občianskym zákonníkom ako aj zákonom na ochranu spotrebiteľa. Žalobca 1/ ako priemerný spotrebiteľ podpísal aj body 3.3 a 3.4 Dohody o zrážkach zo mzdy, podľa ktorých: Banka a Dlžník vyhlasujú: (i) že si riadne prečítali znenie tejto Dohody, (ii) že v plnom rozsahu porozumeli jej obsahu, ktorý je pre nich dostatočne zrozumiteľný a určitý (iii) že vyjadruje ich slobodnú vôľu prostú akýchkoľvek omylov, (iv) že nebola uzatvorená ani v tiesni, ani za nápadne nevýhodných podmienok. Podľa bodu 3.4 Dohody o zrážkach zo mzdy Dlžník podpisom tejto Dohody vyhlasuje, že porozumel všetkým dôsledkom vyplývajúcim z jej uzatvorenia. Žalobca tak vlastnoručne potvrdil, že bol oboznámený o následkoch Dohody o zrážkach zo mzdy a týmto porozumel. Vzhľadom na dikciu zákona tak žalovaný splnil všetky zákonné predpoklady pre platnosť Dohody o zrážkach zo mzdy. Dohoda o zrážkach zo mzdy nebola podmienkou uzatvorenia Zmluvy o úvere, čo vyplýva napríklad z Formulára pre štandardné informácie o spotrebiteľských úveroch, ktorý vlastnoručne podpísali. Formulár pritom Žalobca prevzal už pri podaní Žiadosti o úver, čo potvrdil svojim podpisom na Žiadosti o úver. Tak Dohoda o zrážkach, Žiadosť o úver či Formulár pre štandardné informácie o spotrebiteľských úveroch sú jednoduché právne úkony v krátkom rozsahu s bežnou veľkosťou písma, a teda ak Žalobca 1/ súhlasil s podmienkami tam uvedenými, nie je zrejme, na základe čoho dnes zakladá svoj žalobný návrh. V tejto súvislosti žalovaný citoval z relevantnej časti rozhodnutí Krajského súdu v Trnave, sp.zn. 10Co/5/2018, Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 19Co/3/2019, Okresného súdu Revúca sp.zn. 6Csp/90/2018. Takisto poukázal aj na závery Ústavného súdu Slovenskej republiky v náleze sp. zn. PL ÚS 11/2016.

3.2 Vo vzťahu k časti žaloby, v ktorej žalobcovia argumentujú absenciou rozdelenia splátky úveru na istinu, úroky a poplatky v úverovej zmluve, apeluje žalovaný na znenie dôvodovej správy k zákonu č. 279/2017 Z. z., ktorý zo zákona č. 129/2010 Z. z. odstránil také znenie ust. § 9 ods. 2 písm. l), podľa ktorého zmluva o úvere mala obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, a na judikatúru Najvyššieho súdu SR (sp. zn. 3Cdo 146/2017, sp. zn. 3Cdo/56/2018, sp. zn. 5Cdo/132/2017). Ďalej citoval z uvedenej dôvodovej správy a uvedených rozhodnutí Najvyššieho súdu SR. Vzhľadom na uvádzané a na judikovanie Najvyšším súdom Slovenskej republiky považuje za absolútne dostatočné a v súlade so zákonom, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje vyčíslenie istiny, úroku a poplatku a zároveň určuje počet, výšku a termíny splatnosti jednotlivých splátok, ktorými sa má táto celková čiastka splatiť.

3.3 Vo vzťahu k časti žaloby, v ktorej žalobcovia argumentujú absenciou (nesprávnosťou) údaju o RPMN a celkovej čiastke úveru na splatenie, žalovaný uviedol, že žalobcovia požiadali o poistenie úveru v Žiadosti o úver. Z písmena G Formulára pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere pritom vyplýva, že poistenie úveru bankou nie je vyžadované. Dikcia zákona je pritom jednoznačná. Do celkových nákladov tak podľa § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. patria: všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere; náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok. Zákonodarca použil podmieňovací spôsob pre zakotvenie povinnosti započítať náklady na poistné do celkových nákladov úveru. Je dôvodný jediný správny záver, a to tak podľa logického ako aj gramatického výkladu, a to, že ak spotrebiteľ nemusí navyše úver poistiť, aby ho získal, nie je zákonom daná povinnosť započítať náklady na poistné do celkových nákladov úveru. Slobodná voľba žalobcu o možnosti, no nie povinnosti, poistiť svoj úver vyplýva napríklad z bodu 7.1 Obchodných podmienok, zo žiadosti o úver, z Formulára pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere. Tvrdenie žalobcov je účelové a vzhľadom na vyššie uvedené aj za nepreukázané. Obzvlášť, keď ide o formulárovú žalobu podávanú hromadne v podobných konaniach.

4. Na vyjadrenie žalovaného k žalobe reagovali žalobcovia replikou zo dňa 05.03.2020. V nej uviedli, že sú názoru, že predmetná Dohoda o zrážkach zo mzdy spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, pretože umožňuje žalovanému bez súdnej kontroly vymôcť od žalobcov plnenia, ktoré môžu mať základ v neprijateľných zmluvných podmienkach a uzavretie spornej dohody o zrážkach zo mzdy dosiahol žalovaný podmienkou, že inak nedôjde k uzavretiu formulárovej Zmluvy o úvere. Majú za to, že postup žalovaného pri vynútení Dohody o zrážkach zo mzdy odporuje dobrým mravom a za to, že Dohoda o zrážkach zo mzdy, keď z nej nie je zistiteľná výška zabezpečenej pohľadávky je neurčitým dojednaním. Žalobcovia neboli pri podpise zmluvy informovaní o možnosti odmietnuť podpísať aj dohodu o zrážkach zo mzdy. Žalovaného požiadali o poskytnutie úveru. Keď im bol úver schválený, pracovník žalovaného im predložil doklady, ktoré musia podpísať, následne im bol úver vyplatený. Mali za to, že ak chcú úver získať, musia žalovanému podpísať všetky predložené dokumenty. Ak by mali možnosť odmietnuť uzavrieť so žalovaným dohodu o zrážkach zo mzdy a bol by ich žalovaný informoval o dôsledkoch takto uzavretej dohody, určite by ju neuzavreli. Žalobca 1/ nemal skutočnú vôľu uzavrieť spolu so zmluvou o úvere aj dohodu o zrážkach zo mzdy. Mali však za to, že v prípade, ak by žalobca 1/ nepodpísal všetky dokumenty predložené žalovaným, žalovaný by im úver neposkytol. Žalovaný svoje tvrdenie o tom, že sme mali možnosť získať úver bez uzavretia spornej dohody o zrážkach zo mzdy ničím nepreukázal a z tvrdení žalovaného nevyplývalo, že by boli akýmkoľvek spôsobom osobitne oboznámení o forme tohto zabezpečovacieho inštitútu, ani o jeho následkoch tak, ako žalovaný uvádza. Pri uzatváraní dohody o zrážkach zo mzdy neboli schopní rozpoznať následky podpisu takejto dohody. Žalobca 1/ je toho názoru, že z uvedeného sa dá usudzovať nedostatok vôle konajúceho spotrebiteľa - žalobcu, vstúpiť do iného zmluvného vzťahu so žalovaným ako bolo primárne vo sfére jeho záujmu. Až následne po začatí výkonu zrážok zo mzdy sa mu tieto skutočnosti a následky objasnili. V tejto súvislosti poukázali na rozsudky Krajského súdu v Prešove zo dňa 12.07.2018, sp. zn. 20Co/63/2018, Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 15.03.2018, sp. zn. 17Co/351/2017 a Krajského súdu Bratislava zo dňa 31.03.2016, sp.zn. 3CoPr/16/2014. Taktiež žalobcovia nesúhlasia s tvrdením žalovaného, že žalobcovia požiadali o poistenie úveru v Žiadosti o úver. Z predloženej Žiadosti o úver sa javí, že formulácia textu v bode 2 : Žiadam o poistenie schopnosti splácať úver: základný súbor poistenia, komplexný súbor poistenia..." nie je prejavom slobodnej voľby

žalobcov o možnosti, no nie povinnosti, poistiť svoj úver. Takto formulovaný text žiadosti dáva žalobcom len na výber z dvoch druhov poistenia, nie možnosť takéto poistenie odmietnuť. Tvrdenie žalovaného je podľa ich názoru úplne nelogické a majú za to, že takéto tvrdenie žalovaného nemôže obstáť, pretože je nelogické a neurčité. Žalobcovia trvajú na tom, že nemali možnosť odmietnuť poistenie, ak chceli úver získať. Preto trvajú na tom, že splátka poistenia mala byť zarátaná do celkových nákladov spojených s úverom, a teda aj do samotnej RPMN.

5. Na repliku žalobcov reagoval žalovaný duplikou právneho zástupcu zo dňa 23.04.2020. V nej uviedol, že Dohoda o zrážkach zo mzdy je samostatným právnym úkonom, ktorý bol stranami sporu uzavretý v súvislosti s úverovou zmluvou. Zo žiadneho ustanovenia uzavretej Zmluvy o úvere nevyplýva povinnosť žalobcov uzavrieť Dohodu o zrážkach zo mzdy ako podmienku pre poskytnutie požadovaného úveru. Tvrdenie žalobcov, že „....pracovník žalovaného nám predložil doklady, ktoré musíme podpísať....“ považuje žalovaný za účelové. Žalovaný dáva do pozornosti súdu listinu - Formulár pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere lepšia splátka platný v čase uzavretia Zmluvy o úvere (od 15.05.2015 do 14.08.2015), konkrétne časť 3 písm. D, z ktorého jednoznačne vyplýva, že na získanie úveru nebolo nutné uzavrieť poistenie na zabezpečenie úveru ani žiadnu inú zmluvu o doplnkovej službe. S obsahom vyššie uvedeného formulára boli žalobcovia oboznámení už pri podaní žiadosti o úver dňa 19.06.2015, čo potvrdili podpismi na tejto žiadosti. V tejto súvislosti žalovaný odkazuje na časť 3 žiadosti o úver s názvom Záverečné ustanovenia bod 3.1., ktorý hovorí o tom, že žalobcovia sa pred podpisom žiadosti oboznámili s obsahom predmetného formulára, žalobcovia teda celkom nepochybné pred podpisom Zmluvy o úvere boli jasne a zrozumiteľne informovaní o tom, že pre poskytnutie úveru nie je potrebné uzavrieť žiadnu ďalšiu zmluvu resp. dohodu. Pokiaľ ide o tvrdenie žalobcov, že pri uzatváraní Dohody o zrážkach zo mzdy neboli schopní rozpoznať následky jej podpisu, takéto tvrdenie považuje žalovaný rovnako za účelové. V tejto súvislosti žalovaný poukazuje na potrebu posudzovania úkonov a postupov v tejto veci s ohľadom na priemerného spotrebiteľa. Pri hodnotení podmienok v Zmluve o úvere a Dohode o zrážkach zo mzdy má zvlášť zásadný význam kvalifikácia tzv. priemerného spotrebiteľa, ktorá podlieha časovým zmenám tak, ako sa úroveň informovanosti spotrebiteľa logicky postupne zvyšuje. Napriek skutočnosti, že ochrana spotrebiteľa je považovaná za jedno z nosných hľadísk tak vnútroštátnej ako aj únijnej legislatívy, nie je prijateľné, aby podnikateľ niesol všetky riziká zmluvného vzťahu a spotrebiteľ neniesol fakticky žiadnu zodpovednosť. Takýto prístup by bol zneužitím práva v rozpore so základnými zásadami právnej spoločnosti, podľa ktorých je okrem iného nevyhnutné požadovať uplatňovanie zodpovedajúcej miery zodpovednosti za vlastné právne záväzné konanie (aj spotrebiteľa). Pojem priemerného spotrebiteľa sa vyskytuje často v judikatúre Súdneho dvora ES ako aj v judikatúre slovenských súdov, ktoré pojem priemerného spotrebiteľa vykladajú eurokonformne. Súčasná línia posudzovania priemerného spotrebiteľa sa výrazne posunula od jeho považovania za naivného a nepozorného, až sa postupom času vymedzil priemerný spotrebiteľ, na ktorého bola prenesená istá povinnosť aktivity, keď Európsky súdny dvor uviedol, že od spotrebiteľa sa vyžaduje určité kontrolné úsilie, aby zistil, aký tovar vlastne kupuje. Európske právo stále viac naznačuje, že ďalšia „automatická“ pomoc spotrebiteľom už nie je účelná a pokračovať by sa malo skôr nazeraním na priemerného spotrebiteľa ako schopného urobiť vlastné rozhodnutie ohľadom svojho právneho postavenia v spotrebiteľskom právnom vzťahu. Pokiaľ ide o špecifikáciu zabezpečovanej pohľadávky žalovaný poukazuje na časť II. bod 2.1 Dohody o zrážkach zo mzdy v zmysle ktorého sa dohodou zabezpečuje pohľadávka žalovaného voči žalobcom vzniknutá zo Zmluvy o úvere, najmä nárok žalovaného na vrátenie istiny poskytnutého úveru, na zaplatenie úrokov, úrokov z omeškania, poplatkov a nákladov žalovaného spojených s uplatnením týchto nárokov. Z takéhoto znenia je možné celkom jednoznačne určiť výšku pohľadávky žalovaného voči žalobcom v prípade, ak dôjde v dôsledku porušenia ich zmluvných povinností riadne a včas splácať poskytnutý úver k situácii, v ktorej bude žalovaný nútený použiť Dohodu o zrážkach zo mzdy. Takýto spôsob špecifikácie pohľadávky je jasný, zrozumiteľný, dostatočne určitý a v neposlednom rade jediný možný, nakoľko v čase uzavretia Zmluvy o úvere (akejkoľvek) nie je veriteľ (tu žalovaný) objektívne schopný určiť konkrétnou sumou výšku jeho pohľadávky v čase uplatnenia Dohody o zrážkach zo mzdy. Uzavretie Dohody o zrážkach zo mzdy nespôsobuje žiadnu nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalobcov. Účelovým je tiež tvrdenie žalobcov o tom, že Zmluva o úvere a Dohoda o zrážkach zo mzdy im boli predložené bez toho, aby sa mohli reálne oboznámiť s ich obsahom. V tejto súvislosti poukazuje žalovaný na časť 4 písm. D Formulára pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere lepšia splátka v zmysle ktorého žalovaný ponúka klientovi (vrátane žalobcov) bezplatné vyhotovenie návrhu na uzatvorenie úverovej zmluvy. Nič teda nebránilo žalobcom, aby takúto možnosť využili a s predstihom sa oboznámili s obsahom a podmienkami úverovej zmluvy, ktorej návrh mohli získať

bezplatne od žalovaného vopred. Nemôže byť na ťarchu žalovaného ak žalobcovia ponúkajú možnosť nevyužili, s obsahom Zmluvy o úvere a súvisiacich listín sa oboznámili až pri ich podpise na obchodnom mieste žalovaného a po bezmála 5 rokoch trvania úverového vzťahu žalovanému v žalobe účelovo vytýkajú jeho postup pri uzavretí Zmluvy o úvere. Pokiaľ ide o rozhodnutia všeobecných súdov označené žalobcami v ich vyjadrení, poukazuje žalovaný na skutočnosť, že v konaní KS Banská Bystrica sp.zn. 17Co/351/2017 zo dňa 15.03.2018 a tiež KS Bratislava sp.zn. 3CoPr/16/2014 zo dňa 31.03.2016 boli posudzované dohody o zrážkach zo mzdy súčasťou úverových zmlúv, teda skutkový stav bol iný než v tejto súdnej veci, kde Dohoda o zrážkach mzdy predstavuje samostatný právny úkon súladný s platnou právnou úpravou. Pokiaľ ide o námietku žalobcov, ktorí vo vyjadrení uvádzajú „.....žalobcovia v tomto prípade nemáme na zreteli rozpis tej ktorej splátky jednotlivito, ale označenie presného spôsobu úročenia a započítavania jednotlivých splátok.....“, poukazuje žalovaný na znenie časti 2 bod 2.17 Zmluvy o úvere, v zmysle ktorého: „Dlžník/Spoludlžník súhlasí, aby sa ich platby započítavali v nasledujúcom poradí: a) poplatky podľa ZoÚ, b) úrok z omeškania, c) zmluvný úrok z úveru, d) splátka istiny úveru, pričom platí, že v prípade viacerých pohľadávok banky voči Dlžníkovi/Spoludlžníkovi sa platby Dlžníka/Spoludlžníka započítavajú najskôr na pohľadávky skôr splatné.“

6. Za účelom rozhodnutia o žalobe súd nariadil pojednávanie, na ktoré predvolal žalobcov a právneho zástupcu žalovaného. Prvého pojednávania sa zúčastnili žalobcovia a právny zástupca žalovaného. Pojednávanie bolo odročené za účelom mimosúdnych rokovaní, pričom tieto rokovania ostali nakoniec neúspešné. V poradí druhého pojednávania sa žalobcovia už nezúčastnili, pričom svoju neúčasť žiadnym spôsobom neospravedlnili.

7. Právny zástupca žalovaného na vykonanom pojednávaní uviedol, že zotrúva na všetkých doterajších písomných vyjadreniach v tomto konaní, a to podstatné je samotná skutočnosť, že žalobcovia k dnešnému dňu zo sumy istiny 13.000 eur zaplatili celkovo 7.948,39 eur, teda nesplatená istina je v sume 5.051,61 eur. Nárok na zaplatenie istiny zo strany žalovaného je nepochybný. Ak sa žalobcovia domáhajú neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, tak v prípade, že by súd takejto žalobe vyhovel, žalovanému by ostalo iba to, že by podal proti žalobcom v novom konaní žalobu, nakoľko by sa nemohol domôcť svojej pohľadávky titulom práva veriteľa z dohody o zrážkach zo mzdy. Takéto konanie by opätovne zaťažovalo súd a žalovaný teda v tejto časti žaloby nevidí iný zmysel. Túto dohodu o zrážkach zo mzdy v rámci odvolacieho konania predbežne posúdil aj odvolací súd, pričom akceptoval vykonávanie zrážok zo mzdy žalobcu 1/ čiastočne, teda ako neplatnú ju nevyhodnotil. Ohľadne žalovanej bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru má žalovaný za to, že zmluva obsahuje všetky zákonné náležitosti, ktoré mala obsahovať v čase jej uzatvorenia. Žalovaný bol ochotný sa prípadne so žalobcami dohodnúť aj na zmieri, avšak žalobcovia svojou neúčasťou na pojednávaní zmarili túto možnosť.

8. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a to : č. I. 7 Zmluva o spotrebiteľskom úvere, č.l. 9 Dohoda o zrážkach zo mzdy, č.l. 40 Obchodné podmienky, č.l. 42 Žiadosť o úver, č.l. 44 Formulár pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere. Na základe takto vykonaného dokazovania súd zistil pre rozhodnutie o žalobe podstatný skutkový stav, na ktorý aplikoval citované ustanovenia právnych predpisov a vec právne posúdil.

9. Dňa 26.06.2015 uzavreli žalobcovia ako spoludlžníci so žalovaným ako veriteľom, Zmluvu o úvere označenú ako „lepšiasplátka“. Na základe tejto úverovej zmluvy im bol obom poskytnutý úver vo výške 13.000 eur. Pred uzatvorením úverovej zmluvy dňa 19.06.2015 vyplnili obaja žalobcovia ako dlžníci a žiadatelia o úver žiadosť o úver „lepšiasplátka“ (č.l. 42) v rámci ktorého vyplnili aj dotazník o ich príjmoch, záväzkoch, zamestnaní, rodinnom stave, forme bývania a pod.. Dňa 26.06.2015 žalobca v 1. rade uzavrel so žalovaným aj predmetnú dohodu o zrážkach zo mzdy, ktorej znenie je v spise na č.l. 9. Dňa 12.06.2017 žalovaný požiadal zamestnávateľa žalobcu o vykonávanie zrážok zo mzdy, na základe dohody o zrážkach zo mzdy, pre porušenie úverovej zmluvy v časti týkajúcej sa splácania záväzku. Žalobcovia titulom splácania úveru zaplatili žalovanému spolu 5.051,61 eur, pričom so splácaním úveru sú v omeškaní.

10.1 Podľa § 137 Civilného sporového poriadku, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o a) splnení povinnosti, b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu, c) určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom

naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

10.2 Podľa § 52 ods.1 až 4 Občianskeho zákonníka v účinnom znení, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

10.3 Podľa § 551 ods.1, ods.2 Občianskeho zákonníka uspokojenie pohľadávky možno zabezpečiť písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy; zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia. Proti platiteľovi mzdy nadobúda veriteľ právo na výplatu zrážok okamihom, keď sa platiteľovi dohoda predložila.

10.4 Podľa § 5a ods.1 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, neprípustné je zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov v prospech predávajúceho alebo inej osoby, ibaže táto dohoda bola uzavretá vo forme osobitnej listiny, spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a mal možnosť ju odmietnuť.

10.5 Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

10.6 Podľa § 1 ods.1, ods.2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“, v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa. Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

10.7 Podľa § 2 písm.a/, písm.b/ písm.g/ zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

10.8 Podľa § 9 ods.2 písm.k/ zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: výšku, počet a

termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

10.9 Podľa § 11 ods.1 zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1, b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

10.10 Podľa § 53 ods.1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

11.1 Žalobcovia sa podanou žalobou domáhajú :

- určenia neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy,
- určenia neplatnosti úverovej zmluvy,
- určenia úveru za bezúročný a bez poplatkov

11.2 Súd sa zaoberal dôvodnosťou každého z požadovaných žalobných návrhov osobitne.

12.1 K požadovanému určeniu neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy súd uvádza nasledovné:

12.2 Žalobca v 1. rade (ako účastník tejto dohody) sa touto časťou žalobného návrhu domáha určenia neplatnosti právneho úkonu, teda určenia právnej skutočnosti. Dohoda o zrážkach zo mzdy, ktorú uzavreli žalobca v 1. rade a žalovaný predstavuje samostatný právny úkon, na samostatnej listine. Podľa § 137 písm.d/ Civilného sporového poriadku žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu. Právo domáhať sa určenia neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy však nevyplýva zo žiadneho osobitného právneho predpisu. Teda podľa explicitného znenia Civilného sporového poriadku sa nemožno domáhať určenia jej neplatnosti. Ako je zrejmé z uvádzaného ustanovenia § 137 Civilného sporového poriadku, výpočet procesne prípustných žalôb nie je úplný. Vyplýva to z použitia slova „najmä“ v tomto ustanovení. Preto je na úvahe súdu, aby posúdil, či požadované určenie je procesne prípustné. Súd po tomto posúdení konštatuje, že tomu tak je.

12.3 Súd pri tomto rozhodnutí vzal do úvahy aj podstatu právneho vzťahu sporových strán a účel namietaného právneho úkonu. Ako je zrejmé zo skutkových okolností prípadu, právny vzťah medzi sporovými stranami je vzťahom spotrebiteľským, teda vzťahom medzi spotrebiteľom (žalobcom) a dodávateľom (žalovaným). Realizovanie dohody o zrážkach zo mzdy žalobcu (dlžníka) umožňuje žalovanému uspokojiť si svoju pohľadávku zo spotrebiteľskej zmluvy bez súdnej kontroly takejto pohľadávky. V prípade takehoto zabezpečenia pohľadávky nie je potrebné a nutné, aby si žalovaný pre uplatnenie svojho práva musel podať žalobu o splnenie povinnosti dlžníka na súd. Takýto postup sám osebe spôsobuje v právnom vzťahu medzi sporovými stranami, ktorý je spotrebiteľským vzťahom, nerovnováhu. Táto nerovnováha v právnom vzťahu medzi dodávateľom a spotrebiteľom je podľa právneho poriadku (vrátane práva EÚ) nežiaduca a je potrebné ju vyvážiť. Aby žalovaný mohol dosiahnuť súdny prieskum pohľadávky žalovaného voči nemu, javí sa vhodným a účelným, aby mu nebolo iba procesným predpisom (ktorý je iba prostriedkom v dosahovaní ochrany porušených alebo ohrozených práv) zabránené, domáhať sa neplatnosti takejto dohody o zrážkach zo mzdy. Je potom na posúdení súdom, v závislosti od zisteného skutkového stavu, či jeho tvrdenie o neplatnosti dohody o zrážkach sa ukáže v takomto konaní ako dôvodné. Ak súd určí napadnutú dohodu o zrážkach zo mzdy za neplatnú, bude žalovaný ako veriteľ odkázaný na podanie žaloby na súd, ktorý rozhodne o splnení povinnosti dlžníka, ak takúto skutočnosť súd zistí. Samotná pohľadávka veriteľa tým nie je dotknutá. Z uvedeného následne vyplýva aj naliehavý právny záujem žalobcu na určení neplatnosti dohôd o zrážkach zo mzdy. V prípade určenia ich neplatnosti nebude môcť žalovaný siahnuť na mzdu žalobcu, čím je priamo dotknuté jeho právne postavenie (majetkové práva). Môže disponovať celou časťou svojej mzdy. Zo žiadostí o

vykonanie zrážok zo mzdy je celkom zjavné, že žalovaný mieni uspokojovať svoju pohľadávku zo mzdy žalobcu.

12.4 Je možné pripustiť aj takú možnosť, že súd procesne nepripustí žalobu o neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy a ponechá sa veriteľovi možnosť uspokojiť si (vykonaním zrážok zo mzdy žalobcu) ním tvrdenú pohľadávku aj nad rámec sumy dlhu, ktorú spotrebiteľ nerozporuje. Spotrebiteľ by tak bol odkázaný na podanie prípadnej žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia (vzniknutého plnením nad rámec nespornej, existujúcej výšky dlhu). Takýto postup je v zásade odôvodniteľný, avšak pre súd nie je ako jeden z možných prístupov akceptovateľný. Takýto výklad, postup, by nezodpovedal potrebám praktického života, prispieval by k množeniu sporov a takisto k vzniku potenciálnej ujmy na majetku spotrebiteľa. Nezodpovedalo by to ani všeobecnému záujmu na predchádzaní vzniku majetkovej ujmy v podobe bezdôvodného obohatenia.

12.5 Uvedeným výkladom súd aplikoval na rozhodnutie aj čl. 4 a čl. 3 Základných princípov Civilného sporového poriadku, podľa ktorých každé ustanovenie Civilného sporového poriadku je potrebné vykladať v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, verejným poriadkom, princípmi, na ktorých spočíva tento zákon, s medzinárodnoprávnymi záväzkami Slovenskej republiky, ktoré majú prednosť pred zákonom, judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva a Súdneho dvora Európskej únie, a to s trvalým zreteľom na hodnoty, ktoré sú nimi chránené. Jeho výklad nesmie protirečiť tomu, čo je v jeho slovách a vetách jasné a nepochybné, avšak nikto sa nesmie dovolávať slov a viet tohto zákona proti ich účelu a zmyslu podľa odseku 1. Ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej náuky a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

12.6 Ako vyplýva z predchádzajúceho odseku, nikto sa nesmie dovolávať slov a viet tohto zákona proti ich účelu a zmyslu. Jedným z viacerých účelov sledovaných Civilným sporovým poriadkom je podľa názoru súdu aj poskytnutie vyššej miery ochrany práv spotrebiteľovi. Tento cieľ možno vyvodiť z ustanovenia § 290 a nasl. Civilného sporového poriadku. V tejto súvislosti súd poukazuje na dôvodovú správu k § 290 a nasl. Civilného sporového poriadku, podľa ktorého objektívnu hmotnoprávnu i procesnoprávnu nerovnosť určitých subjektov práva, musí súd kompenzovať uplatnením osobitných procesných postupov divergentných od všeobecných procesných inštitútov sporového konania, inak by nebol naplnený účel sporového konania, ktorým je spravodlivá a rýchla ochrana porušených alebo ohrozených subjektívnych práv. V súvislosti s uvedeným, a nadväzujúc na prvú vetu tohto odseku, nie je podľa názoru súdu možné dovolávať sa doslovného znenia § 137 Civilného sporového poriadku, ktorý navyše zavádza iba príkladný výpočet procesne prípustných žalôb.

12.7 Preto súd uzatvára, že žaloba žalobcu v 1. rade o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy je procesne prípustná aj bez výslovného ustanovenia Civilného sporového poriadku. Následne sa súd zaoberal vecnou dôvodnosťou žaloby, teda či napadnutá dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatným právnym úkonom.

12.8 Po posúdení obsahu úverovej zmluvy a uzatvorenej dohody o zrážkach zo mzdy súd konštatuje, že ju považuje za platnú. Táto dohoda nie je v rozpore so právnymi predpismi, neobchádza ich a takisto sa neprieči dobrým mravom. Súd takisto nemá za riadne preukázaný žiadny iný dôvod neplatnosti tejto dohody.

12.9 Žalobca v 1. rade vo vzťahu k požadovanému určenie neplatnosti dohody v žalobe uviedol, že je neplatná pre rozpor s § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka pretože, v nej nie je označený platiteľ mzdy, pričom určenie presnej výšky zabezpečenej pohľadávky je síce dané výškou poskytnutého úveru v eurách, avšak následne je dojednané aj na zaplatenie úrokov, úrokov z omeškania, poplatkov a nákladov Banky spojených s uplatnením týchto nárokov. Teoreticky preto môže žalovaný vykonávať zrážky zo mzdy žalobcu 1/ donekonečna. Inštitút Dohody o zrážkach zo mzdy považuje takisto za rozporný s právom Európskej únie a preto neplatný aj podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Ide o tzv. mimosúdne zrážky zo mzdy, ktoré umožňujú postihovať majetok dlžníka. Dlžník tieto zrážky nedokáže priamo voči svojmu zamestnávateľovi zastaviť a to napriek neexistencii súdneho rozhodnutia, ktoré by judikovalo sporný právny vzťah. Moc nad jeho majetkom je koncentrovaná v rukách veriteľa, ktorý na stanovenie

výšky pohľadávky a jej príslušenstva na účely mimosúdneho postihnutia majetku žalobcov nepotrebuje súdne rozhodnutie. Uzavretá zmluva poskytuje veriteľovi priamo právny priestor na postihnutie majetku spotrebiteľa a to vrátane plnení z neprijateľných zmluvných podmienok, prípadne plnení v rozpore s kogentnými ustanoveniami zákona.

12.10 Vo všeobecnosti platí, že dohoda o zrážkach zo mzdy je zabezpečovacím prostriedkom peňažnej pohľadávky, ktorú uzatvára veriteľ s dlžníkom. Takisto plní aj uhradzovaciu funkciu. Pre takúto dohodu platia všeobecné ustanovenia o právnych úkonoch (§ 34 a nasl. Občianskeho zákonníka). Dohoda musí byť uzatvorená písomne a ako každý právny úkon musí byť určitá, jasná. Z jej podstaty vyplýva, že musí obsahovať aj označenie pohľadávky, ktorú zabezpečuje. Zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy priamo predvída a odobruje aj zákon, a to § 5a ods.1 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

12.11 V prvom rade súd uvádza, že predmetnú dohodu o zrážkach zo mzdy uzatvorili žalobca v 1. rade a žalovaný ako samostatný právny úkon na samostatnej listine. Neuzavreli ju ako súčasť textu úverovej zmluvy, a preto ju nemožno považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku úverovej zmluvy. Táto dohoda je napísaná jasne, určito a zrozumiteľne. Súd takisto nezistil žiadnu skutočnosť, pre ktorú by bolo možné tento právny úkon považovať za uzatvorený v rozpore s dobrými mravmi, resp. v rozpore s právami, ktoré žalobcovi patria ako spotrebiteľovi. Z jej textu (bod 3.3), ktorý je krytý podpisom žalobcu vyplýva, že žalobca v 1. rade ako dlžník si ju riadne prečítal, porozumel jej obsahu, vyjadruje jeho slobodnú a vážnu vôľu, nebola uzatvorená ani v tiesni ani za nápadne nevýhodných podmienok (čo by mohlo byť iba dôvodom na odstúpenie od nej). Súd v plnej miere akceptuje ako dôvodnú obranu žalovaného, ktorý uviedol, že dohoda o zrážkach zo mzdy je dovolená aj v spotrebiteľských vzťahoch, právna úprava povoľuje tento inštitút ako štandardný spôsob zabezpečenia záväzku. Ak je inštitút dohody o zrážkach zo mzdy aprobovaným právnym inštitútom, nie je možné bez ďalšieho a priori tvrdiť, že ide o dohodu neplatnú alebo dokonca, že ide o neprijateľné dojednanie. Dokonca ani v spotrebiteľských vzťahoch nie je vylúčené uzatvorenie dohody o zrážkach zo mzdy na zabezpečenie poskytnutého spotrebiteľského úveru, a to v prípade: ak je dohoda o zrážkach zo mzdy uzatvorená na samostatnej listine; ak dlžník bol poučený o dôsledkoch jej uzatvorenia. Zrážky zo mzdy sa vykonávali len vo výške, ktorá zodpovedá výške dohodnutej mesačnej splátky.

12.12 Takisto je potrebné pripomenúť, že ak by dlžníci riadne splácali svoj peňažný dlh z úverovej zmluvy, mesačná splátka by zodpovedala výške mesačnej zrážky zo mzdy, ktorú žalovaný ako veriteľ použil z dôvodu, že úver sa riadne nesplácal.

12.13 Súd ďalej uvádza, že dôvodom neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy by však mohlo byť to, ak by zabezpečovaná pohľadávka žalovaného z úverovej zmluvy bola spochybnená. Čo žalobcovia aj tvrdia, nakoľko požadujú určitý úver z úverovej zmluvy za bezúročný a bez poplatkov. Pre dohody o zrážkach zo mzdy platí, že môžu byť z formálneho hľadiska platné a obsahovať všetky náležitosti, ktoré musia podľa zákona obsahovať, avšak ako akcesorický záväzok nemôžu byť dohodnuté platne, ak sa na základe týchto dohôd majú vykonávať zrážky zo mzdy tak, že sa uspokojí pohľadávka v neoprávnenej výške. Ak sú zmluvné dojednania hlavného záväzku - v úverovej zmluve neplatné, pričom majú vplyv na výšku záväzku, nemôže byť platná ani dohoda o zrážkach zo mzdy, nakoľko nie je určitá pokiaľ ide o výšku plnenia. Vzhľadom na vyššie uvedené sa súd zamerlal aj na skúmanie toho, či žalovanému ako veriteľovi patrí celá pohľadávka, ktorá je zabezpečená dohodou o zrážkach zo mzdy dlžníka, teda žalobcu. Teda či zabezpečovaná pohľadávka existuje v celej výške. V tomto smere zamerlal svoju pozornosť najmä na to, či na základe úverovej zmluvy môže žalovaný požadovať od žalobcov okrem istiny úveru aj úroky a poplatky. Úverová zmluva je zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere, pretože ju uzavrel žalovaný ako dodávateľ so žalobcami ako spotrebiteľmi, pretože pri ich uzatváraní žalovaný ako veriteľ konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti a žalobcovia ako dlžníci sú fyzickými osobami, ktorí nekonali v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Súd však následne nezistil, že úver z úverovej zmluvy je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase ich uzatvorenia. Úverová zmluva obsahuje všetky zákonom požadované náležitosti, pričom žalobcovia v žalobe namietli dve skutočnosti.

12.14 Ako prvé to, že úverová zmluva neobsahovala údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v akom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

K tejto argumentácii súd poukazuje na aktuálne uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 22.02.2018 sp.zn. 3 Cdo/146/2017 podľa ktorého: „Nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. V zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. uvádza pojmy „výška“, alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahrňuje.“ V predmetnej úverovej zmluve bola uvedená výška splátky (205,30 eur), počet splátok (108), termíny splátok (1. splátka splatná dňa 20.07.2015, ďalšie 20. deň v mesiaci, posledná splátka splatná 20.06.2024). Preto je táto argumentácia žalobcov nedôvodná, a naopak je dôvodná argumentácia žalovaného.

12.15 Ako druhé to, že v úverovej zmluve je uvedený nesprávny údaj o výške RPMN, pretože žalovaný podľa ich názoru do výpočtu RPMN nezahrnul splátku poistenia. K tejto argumentácii žalobcov súd uvádza, že obrana žalovaného voči nej je dôvodná. Žalobcovia požiadali o poistenie úveru, pričom zo Žiadosti o úver na č.l. 54 a z Formulára pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere písmeno G na č.l. 53 vyplýva to, že jednak, poistenie úveru bankou nie je vyžadované a žalobcovia výslovne požiadali o poistenie schopnosti splácať úver v Žiadosti o úver. Následne zo znenia § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že do celkových nákladov patria všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere; náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok. Zákonodarca použil podmieňovací spôsob pre zakotvenie povinnosti započítať náklady na poistné do celkových nákladov úveru. Zo znenia zákona vyplýva záver, a to tak podľa logického ako aj gramatického výkladu, že ak spotrebiteľ nemusí úver poistiť, aby ho získal, nie je zákonom daná povinnosť započítať náklady na poistné do celkových nákladov úveru. V tejto súvislosti súd akcentuje to, že žalovaný poskytol úver žalobcom na základe ich žiadosti, aby mohli refinancovať svoje predchádzajúce spotrebiteľské úvery (celkovo 5 v troch bankách v celkovej sume zostatkov 12.314 eur) a žalobcovia po takmer štyroch rokoch od uzavretia úverovej zmluvy argumentujú neznalosťou situácie, zavádzaním žalovaného, neprijateľnými zmluvnými podmienkami a pod.. Podľa názoru súdu, ak by žalobcovia úver voči žalovanému riadne splácali, zrejme by túto žalobu nepodávali. Je tak potom dôvodný záver, že podaná žaloba je účelová v snahe vyhnúť sa splneniu celého zmluvného záväzku riadne a včas.

12.16 K stručnej námietke žalobcu v 1. rade, že dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatná, pretože neuvádza údaj o zamestnávateľovi žalobcu v 1. rade (resp. platiteľovi mzdy) súd uvádza, že táto okolnosť nemá vplyv na platnosť dohody. Navyše ako vyplýva zo znenia dohody, táto tento údaj obsahuje (bod 2.4 dohody). Žalobcovia tak v žalobe uvádzajú skutočnosť rozpornú s nimi predloženým listinným dôkazom.

12.17 K námietke žalobcu v 1. rade že dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatná, pretože ide o tzv. mimosúdne zrážky zo mzdy, ktoré umožňujú postihovať majetok dlžník, že moc nad jeho majetkom je koncentrovaná v rukách veriteľa, ktorý na stanovenie výšky pohľadávky a jej príslušenstva na účely mimosúdneho postihnutia majetku žalobcov nepotrebuje súdne rozhodnutie, súd uvádza, že takisto nie je dôvodná. Samotnou podstatou a účelom zrážok zo mzdy je právo veriteľa na uspokojenie svojej pohľadávky. Táto skutočnosť sama osobe nespôsobuje neplatnosť dohody. Ak by tomu tak bolo, tak by bol popretá existencia tohto zabezpečovacieho inštitútu pri spotrebiteľskom právnom vzťahu, čomu z vôle zákonodarcu nie je. Navyše je potrebné pripomenúť, že právo veriteľa na vymoženie pohľadávky je ako také legitímne a sleduje sa ním odstránenie protiprávneho stavu (založeného nesplnením zmluvnej povinnosti).

12.18 V tejto časti (o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy) je tak žaloba žalobcu v 1. rade nedôvodná.

13.1 K požadovanému určenie neplatnosti úverovej zmluvy súd uvádza nasledovné:

13.2 Vo všeobecnosti pre zmluvu o úvere, ktorej zákonná (právna) úprava je obsiahnutá v § 497 a nasl. Obchodného zákonníka platí, že je zmluvou, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť peňažné prostriedky v stanovenej výške a dlžník sa zväzuje poskytnuté prostriedky vrátiť a

zaplatiť úroky. Pre zmluvu o úvere Obchodný zákonník nestanovuje žiadnu formu. Podstatnými časťami zmluvy sú určenie subjektov (veriteľa a dlžníka), určenie poskytovaných peňažných prostriedkov čo do čiastky a meny a záväzok dlžníka, že poskytnuté peňažné prostriedky vráti a zaplatí úroky. Dlžník môže, pokiaľ si strany nedohodnú lehotu inú, požadovať dojednanú čiastku do doby, pokiaľ je poskytnutie úveru niektorou zo strán vypovedané. Veriteľ je povinný požadované prostriedky poskytnúť v lehote, ktorú si strany dohodli, alebo ktorú vo svojom požiadavku stanovil dlžník, inak bez zbytočného odkladu po doručení žiadosti. Povinnosťou veriteľa je prijať vrátené prostriedky a to i pred dohodnutou lehotou. Dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v lehote dohodnutej v zmluve, inak podľa všeobecných ustanovení Obchodného zákonníka, alebo ak je to pre spotrebiteľa priaznivejšie podľa ustanovení Občianskeho zákonníka.

13.3 K dôvodom neplatnosti úverovej zmluvy v zásade žalobcovia nič právne relevantné neuviedli. Ich argumentácia je všeobecná a bez ohľadu na daný zmluvný vzťah. Ani súd po vykonaní dokazovania nevzhliadol žiadny dôvod neplatnosti úverovej zmluvy. Predložená úverová zmluva spĺňa podľa obsahu jej písomného vyhotovenia všetky náležitosti, ktoré zákon vyžaduje pre jej platnosť, a ktoré sú popísané vyššie (označenie zmluvných strán, určenie konkrétnej výšky úveru, záväzok dlžníka zaplatiť úroky a vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky). Takisto nie je bez povšimnutia súdu, že úverovou zmluvou sa zmluvné strany riadili po dlhší čas, až do doby, kedy prestali žalobcovia ako dlžníci úver riadne splácať.

14.1 K požadovanému určeniu úveru za bezúročný a bez poplatkov súd uvádza nasledovné:

14.2 Súd aj v tejto časti žaloby zaujíma rovnaký právny záver ako je uvedený v bodoch 12.14 a 12.15 tohto odôvodnenia o tom, že úver nie je možné považovať, z tam uvedených dôvodov, za bezúročný a bez poplatkov. Preto je žaloba žalobcov aj v tejto časti nedôvodná. Súd iný dôvod pre bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru nevzhliadol.

15.1 Podľa § 335 ods. 1 Civilného sporového poriadku neodkladné opatrenie nariadené po začatí konania vo veci samej súd prvej inštancie aj bez návrhu zruší rozhodnutím, ktorým žalobu odmieta alebo zamietá alebo ktorým konanie vo veci samej zastavuje.

15.2 Súd výrokom II tohto rozsudku podľa § 335 ods. 1 Civilného sporového poriadku zrušil neodkladné opatrenie nariadené v tomto konaní uznesením Okresného súdu Trenčín spisová značka 17Csp/12/2019 zo dňa 13.02.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne spisová značka 17Co/84/2019 zo dňa 05.06.2019. Rozhodol tak preto, že žalobu vo veci samej zamietol.

16.1 Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

16.2 Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

16.3 O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, pretože žalovaný bol v konaní plne úspešný. O výške trov žalovaného rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku súd samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia a to na Okresnom súde Trenčín. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. O odvolaní bude rozhodovať Krajský súd v Trenčíne. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozsudku možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vyššie uvedenú vadu, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.